

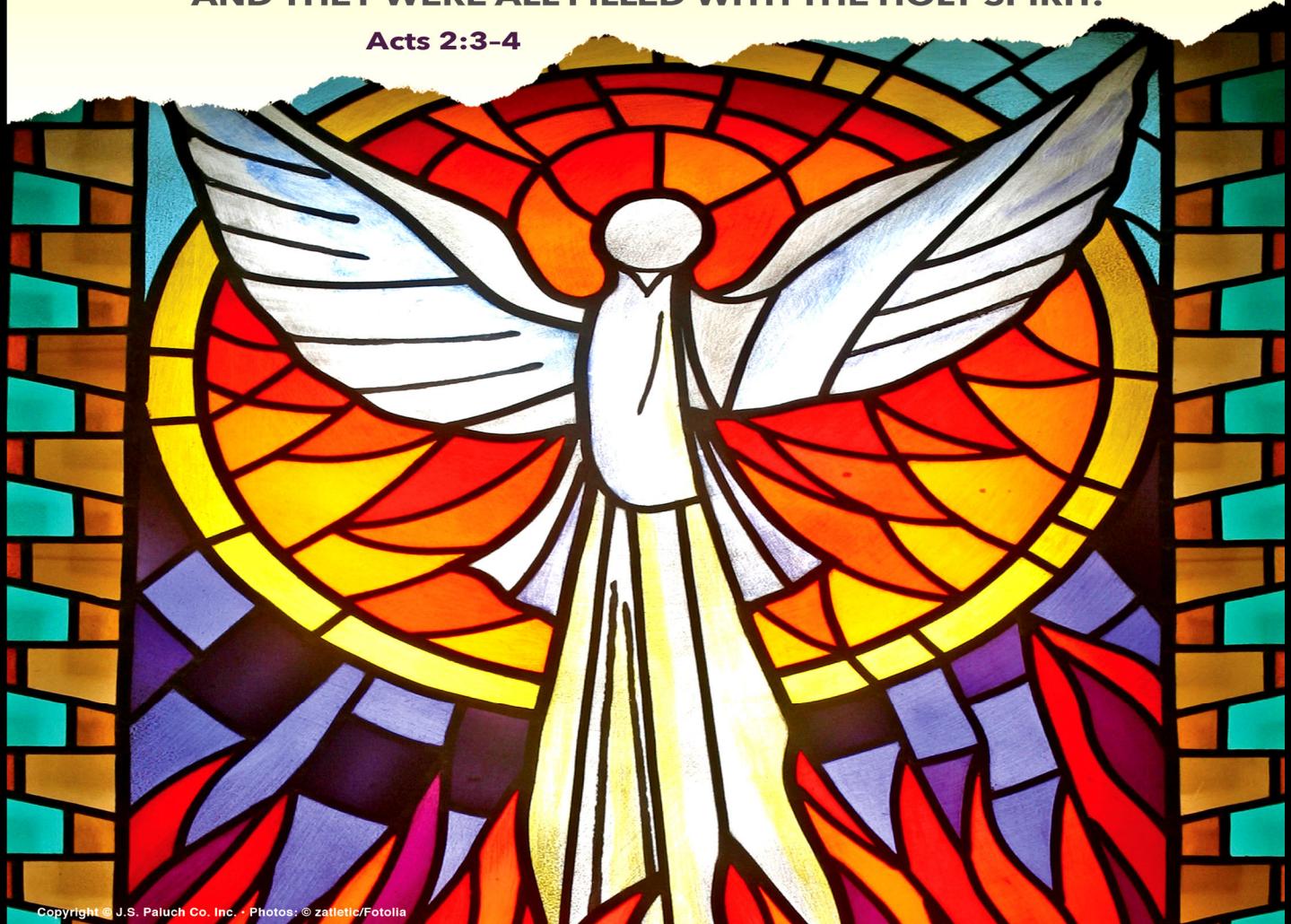
ZESŁANIE DUCHA ŚWIĘTEGO

June 8
2025

Pentecost SUNDAY

THERE APPEARED TO THEM TONGUES AS OF FIRE,
WHICH PARTED AND CAME TO REST ON EACH ONE OF THEM.
AND THEY WERE ALL FILLED WITH THE HOLY SPIRIT.

Acts 2:3-4

Copyright © J.S. Paluch Co. Inc. - Photos: © zstocker/Fotolia

**Saint John Paul II Polish Center
Ośrodek Polonijny im. Świętego Jana Pawła II**

Catholic Church in the Diocese of Orange * 3999 Rose Drive, Yorba Linda, CA 92886
tel/fax: 714 - 996 - 8161 * email: polishcenter@polishcenter.org * website: www.polishcenter.org

PENTECOST SUNDAY JUNE 8, 2025

Veni, Sancte Spiritus

SOURCE OF OUR BEST IMPULSES

The Holy Ghost used to be the forgotten person of the Trinity. Perhaps from being a spirit, since for many in our world, only concrete, tangible, measurable things are real. The Father and Son were somehow tangible because one took flesh and the other was depicted with a venerable beard, reflecting the vision in Daniel about “the Ancient of Days”. Whatever the reason, even among devout Christians the Holy Spirit had too often been overlooked. But there are good reasons why we should never forget the Spirit. The first is that he was treasured by Jesus. On the eve of the Passion, he promised to send the Spirit to the disciples. He would be an ever-reliable helper, advocate, counsellor, teacher, a replacement for Christ himself. “Unless I go, the Paraclete will not come to you; but if I go, I will send him to you”.

The Spirit a vital source of energy for the earliest Christians. They could never forget his first coming. Before, they were timid and afraid, like children huddling together in a storm. When he came upon them in a whooshing of wind, fire and speech, they were transformed. “They were all filled with the Holy Spirit”, St Luke tells us, and we think of billowing sails or mothers filled with child. But some of the bystanders were less poetic in their reaction. “They’re drunk”, they sneered, and in a sense they were right, for drunk they were, drunk with the Spirit of Christ’s love and their eagerness to proclaim his message.

The Spirit was breathing where he would and from now on the prayer “Jesus is Lord” would be their motto. They stayed drunk for life, in this sense, never to be sober again. For as long as they lived, the Spirit stayed in their bloodstream. Every decision they made was Spirit-guided: the choice of seven deacons; the admitting of Gentiles to the Church; the sending of Paul and Barnabas on their missionary journey. Nor was the influence of the Spirit confined to the apostles. It was felt at the ordinary level too, at what we call the “grassroots.” It was felt in the gifts that were Spirit, sent for the service of the Church, unusual gifts like healing or prophecy, designed to meet the needs of an infant Church, but ordinary gifts too, required to meet the needs of God’s children everywhere.

Whenever we exercise these gifts we honour the Spirit. When we are loyal to a demanding partner, when we console the bereaved, support the old or encourage the young, we are doing the work of the Holy Spirit. When we resist temptation, we honour him. When we respond to our better impulses, the Spirit is working in us. He is the rising sap moving all that is best in us. It is through and with our better instincts that the Spirit works. Our part is to heave with him and to push our stalling lives toward the top of the hill.

THE SPIRIT WHO BEARS FRUIT

In our churches there is no shortage of images, mostly statues, paintings or stained glass. They are mostly images of Jesus, Mary and the saints. There are also images of some Old Testament figures like Abraham and Sarah, or Moses and Miriam. There is a long tradition of images within the church, beginning with the paintings in the Roman Catacombs. The Holy Spirit, whose feast we celebrate on Pentecost, does not lend itself easily to imagery. The traditional image of the dove is drawn from the scene of the baptism of Jesus. But the language in that passage is rather vague; the Holy Spirit descended like a dove, or in the way that a dove might descend. There are two other images of the Holy Spirit in today’s reading from the Acts of the Apostles. Luke says that all who gathered in one room heard what sounded like a powerful wind from heaven; he goes on to say that something appeared to them that seemed like tongues of fire. Just as the evangelists do not portray an actual dove at the baptism of Jesus, Luke does not say that the wind and fire at Pentecost were tangible phenomena. The Holy Spirit is impossible to visualize, because the Spirit cannot be seen as such. Yet the Holy Spirit is profoundly real.

Humanity is at its best in today’s first reading. Pentecost brought about a wonderful bonding of people from all over the Roman Empire. They were united in admiring and praising the marvels of God. In spite of differences of language and culture there was a real communion among them. Wherever communion of heart and mind exist among people of different backgrounds, the Holy Spirit is at work. Unity in diversity is the mark of the Spirit. Jesus points out another manifestation of the Spirit: the pursuit of truth. Only the Spirit can lead us to the complete truth. If someone is genuinely seeking for truth, and willing to engage in good works with others, there the Spirit is at work. Fullness of truth and love is always beyond us; but the Spirit is given to lead us towards the complete truth and love, in all its height and depth.

PENTECOST SUNDAY

The feast of Pentecost invites us to reflect prayerfully upon the Holy Spirit. Our readings today reveal three distinct views of the Holy Spirit. In Acts, the Spirit moves powerfully and unpredictably, sometimes in disorienting ways, to renew the world. In Paul, the Spirit unites the church in Jesus into one body, and provides many varied and complementary gifts to the church. In John, the Spirit continues the healing and forgiving presence of Jesus, and empowers his followers to extend the ministry of Jesus to the whole world. Pentecost teaches us that the Holy Spirit speaks and acts in many ways: to comfort us, to shake us up, and to open us to something new. Always, the Spirit is communicating God’s love. Just like those who first heard God’s proclamation in many languages, we might hear the Spirit who penetrates our hearts, speaking the many languages of love. Copyright © J. S. Paluch Co., Inc.

Today’s Readings: *Acts 2:1-11; Ps 104:1, 24, 29-30, 31, 34; Rom 8:8-17; Jn 20:19-23*

KOMENTARZ LITURGICZNY

Cykł C, **Zesłanie Ducha Świętego**

Czytania: *Dz 2:1-11; Ps 104:1, 24, 29-30, 31, 34;
Rz 8:8-17; J 20:19-23*

Św. Łukasz rozpoczyna opis Zesłania Ducha Świętego obrazem uczniów zebranych wraz z Maryją na modlitwie. Duch Święty nie przychodzi na skutek wysiłku i koncentracji psychiki, jak się nieraz mylnie sądzi. Apostołowie wprawdzie przygotowali się przez dni milczenia, skupienia, spokoju, modlitwy i medytacji słowa Bożego, ale przyjście Ducha było nagłe. Duch, który przychodzi z nieba jest darem niespodziewanym, nie zaprogramowanym. Jezus udziela Go z obfitością każdemu, kto się na Niego otworzy w pokorze, w wyciszeniu i w modlitwie.

Zesłanie Ducha Świętego przypomina szum, jakby uderzenie gwałtownego wiatru. Wiatr jest znakiem mocy Boga. Jest też obrazem powietrza, które umożliwia życie. Tylko tam, gdzie jest powietrze płuca mają sens. Duch Święty dla ludzkiego ducha jest tym, czym jest powietrze dla życia biologicznego. Tylko człowiek, który „oddycha Duchem Boga” może w pełni realizować swoje człowieczeństwo.

Ponadto ukazały się im też języki, jakby z ognia, które się rozdzieliły i na każdym z nich spoczął jeden. Ogień jest drugim symbolem Ducha Świętego. W starożytności był elementem tworzącym kulturę. Z drugiej jednak strony może być siłą niszczącą. Ogień Ducha Świętego, który przynosi Chrystus burzy mury nieprzyjaźni, nienawiści siłą miłości. Ogień Ducha wypala wszystko, co stare i czyni nowego, duchowego człowieka; wypala wszystkie lęki i niepokoje i wnosi nową nadzieję.

Św. Łukasz podkreśla, że każdy z języków spoczywa na innym uczniu. Duch Święty „wchodzi w każdego”, respektując jego własną indywidualność, ale zarazem obdarzając go swoją pełnią. Każdy otrzymuje pełnię Ducha Świętego, Jego dary. Bezpośrednim skutkiem działania Ducha Świętego jest odwaga i moc ewangelizacyjna oraz jedność. Apostołowie po napełnieniu Duchem, otwarli drzwi Wieczernika, przełamali lęki, wyszli na zewnątrz do zgromadzonego tłumu. I z odwagą głosili Chrystusa.

Ponadto przemawiali jednym językiem i byli zrozumiani przez wszystkich. Cud, który dokonał się w dniu Pięćdziesiątnicy, trwa również i dziś. Starożytny afrykański autor z VI wieku pisze: Jeżeli ktoś powie jednemu z naszych: Otrzymałeś Ducha Świętego, czemu więc nie przemawiasz wszystkimi językami? – ten niech odpowie: Owszem, przemawiam nimi, bo należę do Kościoła, który przemawia wszystkimi językami. Chrystus działa dziś w Kościele przez swego Ducha i Jego dary. Dlatego Kościół mówi i rozumie językami wszystkich narodów, dociera do wszystkich kultur i mentalności. W Kościele wszyscy mogą doświadczyć, że są braćmi i siostrami i wzajemnie porozumiewać się „językiem miłości”, którego uczy i rozlewa w sercach Duch Święty (por. Rz 5, 5). Owocem Ducha Świętego jest miłość, radość, pokój, cierpliwość, uprzejmość, dobroć, wierność, skromność, opałowanie (Ga 5, 22).

Który z siedmiu darów Ducha Świętego jest mi dziś szczególnie potrzebny? Jakie są owoce Ducha we mnie? Czy łączę ludzi, czy raczej wnoszę podziały, niepokój, rozbicie? Jakim „językiem” przemawiam na co dzień? Jakie świadectwo daję Duchowi Świętemu? Czy jest to świadectwo udanego życia – zadowolonego, pełnego nadziei, jasnego spojrzenia w przyszłość w wolności i radości?

— Stanisław Biel SJ

© I.S. Paluch Co., Inc.

SEKWENCJA ZESŁANIA DUCHA ŚWIĘTEGO

W uroczystość Zesłania Ducha Świętego śpiewana jest w naszych kościołach przed ewangelią sekwenca Przybądź, Duchu Świętego. Jest ten utwór wiernym tłumaczeniem sekwencji łacińskiej, pochodzącej z początków XIII wieku Veni, Sancte Spiritus, jej autorem jest papież Innocenty III. Twórczość sekwencyjna przezywała swój rozkwit w różnych krajach „łacińskiej” Europy w głębokim średniowieczu i w renesansie. Do czasów współczesnych przetrwały tylko nieliczne, śpiewane w czasie wielkich uroczystości. Jedna z najpiękniejszych sekwencja jest poświęcona Duchowi Świętemu, Trzeciej Osobie Boskiej. Piękna w formie poetyckiej, doskonała treściowo w warstwie teologicznej, jest doprawdy dostojną modlitwą do Boga. Jest to potężny hymn uwielbienia Boga i wielkie wołanie, aby Duch Święty przyszedł i do nas.

Internet

DARY I OWOCE DUCHA ŚWIĘTEGO

Dary Ducha Świętego są trwałymi dyspozycjami, które czynią człowieka uległym, by szedł za natchnieniami Bozymi.

Jest ich siedem: *„mądrość, rozum, rada, mestwo, umiejętności, pobożność i bożąłość Bożą”*.

Owocami Ducha Świętego są doskonałści, które On w nas kształtuje jako pierwociny wiecznej chwały. Tradycja Kościoła wymienia ich dwanaście: *„miłość, radość, pokój, cierpliwość, uprzejmość, dobroć, wspaniałomyślność, łaskliwość, wierność, skromność, wstrzemięźliwość, czystość”*.

Kompenium Katechizmu Kośc. Katol. 389-390

THE GIFTS OF THE HOLY SPIRIT

- WISDOM •UNDERSTANDING •COUNSEL
- KNOWLEDGE •FORTITUDE •PIETY
- FEAR OF THE LORD

DUCH ŚWIĘTY WE WCZESNYM KOŚCIELE

Dzieje Apostolskie opisują m.in. taki charakterystyczny moment z działalności misyjnej św. Pawła. Kiedy Apostoł przybył do Efezu, spotkał tam "jakichś uczniów", których zapytał: "Czy otrzymaliście Ducha Świętego, gdy przyjęliście wiarę?" A oni odpowiedzieli: "Nawet nie słyszeliśmy, że istnieje Duch Święty". Każdy z nas zapewne wie o tym, że istnieje Duch Święty, ale niestety niewielu znalazłoby się takich, którzy by mogli coś więcej powiedzieć o Trzeciej Osobie Trójcy Świętej.

Pierwsze czytanie słowa Bożego podkreśla przede wszystkim dwa momenty: najpierw fakt Zesłania Ducha Świętego, następnie zaś niejako pierwociny Jego działania w Kościele.

Zesłanie Ducha Świętego było wielokrotnie zapowiadane przez Chrystusa Apostołom. Uczynił to zwłaszcza po Ostatniej Wieczerzy i z naciskiem powtórzył przed swoim wniebowstąpieniem: "Kazał im nie odchodzić z Jerozolimy, ale oczekwać obietnicy Ojca... Wkrótce zostaniecie ochrzczeni Duchem Świętym". Na wypełnienie zaś wspomnianej obietnicy został wybrany przez Opatrzność dzień "Pięćdziesiątnicy". Było to jedno ze świąt żydowskich (Święto Zbiorów), obchodzone pięćdziesiątego dnia po święcie Paschy. W ten sposób fakt Zesłania Ducha Świętego otrzymuje wyraźną oprawę historyczną, określającą dokładnie czas, także w stosunku do zbawczych wydarzeń tajemnicy paschalnej Jezusa Chrystusa. Śmierć bowiem i zmartwychwstanie Pańskie zostały zвязane z żydowską Paszą, stąd łatwo ustalić terminy kolejnych zbawczych wydarzeń. W związku z tym nasuwa się ważna refleksja, że było wolą Bożą, aby te wydarzenia dokonały się wtedy, gdy w Jerozolimie gromadziły się tłumy pielgrzymów.

Obok czasu określa natchniony autor dokładnie także miejsce Zesłania Ducha Świętego: "Znajdowali się wszyscy razem na tym samym miejscu". Mamy tu wyraźnie nawiązanie do wcześniejszego stwierdzenia: "Przybywszy tam, weszli do sali na górze". Chodzi zatem o Wieczerz, w którym Chrystus odprawił z Apostołami Ostatnią Wieczerzę i w którym po wniebowstąpieniu Pańskim uzupełniono grono apostolskie, włączając św. Macieja na miejsce zdrajcy Judasza.

Zesłanie Ducha Świętego w dniu Pięćdziesiątnicy dokonało się w sposób zewnętrznie dla wszystkich doszczętny: nagły szum, jakby gwałtownego wichru, i ogniste języki ukazujące się nad każdą z osób przebywających w Wieczerniku.

Taką zewnętrzną oprawę otrzymało wypełnienie tej ważnej obietnicy Chrystusa, która dotyczyła działalności Trzeciej Osoby Boskiej i stała się zarazem inauguracją Kościoła, narodzonego z przebitego boku Chrystusa. Trzeba powiedzieć, że wspomniana oprawa była specjalnie zamierzona, ponieważ w ten sposób mieszkańców Jerozolimy i liczni "pobożni Żydzi ze wszystkich narodów pod słońcem" mieli możliwość zauważyc ten ważny fakt. "Zbiegli się więc tłumnie i zdumieli". Pierwszym powodem zdumienia było to, że Apostołowie "zaczęli mówić obcymi językami". Miało to jednak stać się tylko narzędziem do nawiązania przez Apostołów łączności ze wszystkimi ludźmi, aby im mogli głosić "wielkie dzieła

Boże". Była to właściwie mowa Ducha Świętego, który w ten sposób widzialny zainaugurował swoją działalność w Kościele.

Różne są sposoby działania Ducha Świętego w ludzie Bożym, a jest ono tak konieczne, że bez pomocy Ducha Świętego nikt nie może powiedzieć nawet tego, że "Panem jest Jezus". Nie ulega wszakże wątpliwości, że najpiękniejszym owocem działania Ducha Świętego ma być jedność chrześcijan, a poprzez nich jedność całej rodziny ludzkiej, odkupionej Krwią Jezusa Chrystusa.

Podstawą jedności chrześcijan staje się wspólny chrzest, który jest przecież niczym innym, jak właśnie odrodzeniem z wody i Ducha Świętego. Ci, którzy w ten sposób rodzą się na nowo, otrzymują tego samego Ducha Świętego po to, by stanowić jedno ciało. Gdy wszczepiają się w Chrystusa zacierają istniejące między nimi różnice wypływające czy to z pochodzenia (żydowskiego lub greckiego), czy też z konkretnych układów społecznych (niewolnicy - wolni).

Chociaż to wszystko jest prawdą, jednak ani przez chwilę nie wolno zapomnieć o tym, że jedność, o której tu mowa, nie pojawia się jakoś mechanicznie, niezależnie od tych, którzy włączają się w lud Boży. Jak samo włączenie się do wspólnoty Kościoła jest następstwem wolnej decyzji człowieka, tak samo (a nawet tym bardziej) budowanie jedności mistycznego Ciała Chrystusa wymaga pozytywnego zaangażowania się w dzieło prowadzone przez Ducha Świętego. Chrześcijan bowiem może się stać "posłusznym narzędziem" Ducha Świętego w budowaniu jedności, ale też "władny" jest stawić opór, który nie pozwoli tego czynić.

Nie ulega wątpliwości, że największym wrogiem jedności jest grzech. "Człowiek, wnikając w swoje serce dostrzega, że jest skłonny do złego i pogranżony w wielokątym zлу, które nie może pochodzić od dobrego Boga. Wzbraniając się często uznać Boga za swój początek, burzy nalezyty stosunek do swego celu ostatecznego, a także całe swoje uporządkowane nastawienie, czy to w odniesieniu do siebie samego, czy do innych ludzi i wszystkich rzeczy stworzonych. Dlatego człowiek jest wewnętrznie rozdarty. Z tego też powodu całe życie ludzi, jednostkowe czy zbiorowe, przedstawia się jako walka dramatyczna między dobrem i złem, między światością i ciemnością".

Zapewne z tej racji dzisiejsza Ewangelia mówi o przekazaniu przez Chrystusa Apostołom władzy odpuszczania grzechów, co jest również dziełem Ducha Świętego: "Tchnął na nich i powiedział im: Weźmijcie Ducha Świętego. Którym odpuścicie grzechy są im odpuszczone..." "Na podstawie tajemniczego i łaskawego Bożego zrzadzenia ludzie łączą się ze sobą nadprzyrodzonym węzłem, na skutek czego grzech jednego szkodzi również innym, tak jak świętość jednego staje się dobrodziejstwem dla pozostałych" (Konstytucja Indulgentiarum doctrina, II, nr 4). Stąd "ci, którzy przystępują do sakramentu pokuty, otrzymują od miłosierdzia Bożego przebaczenie zniewagi wyrządzonej Bogu i równocześnie dostępują pojednania z Kościołem, któremu grzesząc zadali ranę, a który przyczynia się do ich nawrócenia miłością, przykładem i modlitwą".

- ks. Edward Sztafrowski, Wprowadzenie do liturgii Mszy niedzielnych i świątecznych

Św. BARNABA—11 CZERWCA

urodził się na Cyprze w żydowskiej rodzinie z pokolenia Lewiego. Jego właściwe imię brzmiało Józef, ale Apostołowie dali mu przydomek Barnaba. Według Klemensa Aleksandryjskiego i Eusebiusza Barnaba miał należeć do grona 72 uczniów Pana Jezusa. Był krewnym św. Marka Ewangelisty, dlatego św. Paweł nazywa go kużynem Ewangelisty. Barnaba zapewne razem ze św. Pawłem przybył do Jerozolimy, aby u stóp Gamaliela, znanego rabina - uczonego żydowskiego, pogłębić swoją wiedzę w zakresie religii mojżeszowej. Dzieje Apostolskie tymi słowy wprowadzają nas w okoliczności początków jego działalności. "Józef, nazwany przez Apostołów Barnabas, to znaczy Syn Pocieszenia, lewita rodem z Cypru, sprzedał ziemię, którą posiadał, a pieniądze przyniósł i złożył u stóp Apostołów".

O powadze, jakiej zażywał wśród Apostołów, świadczy to, że to Barnaba przygarnął św. Pawła po jego nawróceniu i dopiero z Barnabą Paweł mógł pójść do pozostały Apostołów. Wraz ze św. Pawłem Barnaba udał się do Antiochii, gdzie pozyskali wielką liczbę wiernych dla Chrystusa. Był to rok 42 po narodzeniu Pana Jezusa. Barnaba i Paweł swoje nauczanie kierowali najpierw do Żydów. Kiedy jednak ci ich odrzucili, poszli do pagan. Aby jednak neofitów nie zrazić, nie nakładano na nich żadnych obowiązków prawa mojżeszowego, a żądano jedynie, by dawali świadectwo Chrystusowi przez przyjęcie chrztu i życie zgodne z Ewangelią. Wieść o tym dotarła jednak do gminy jerozolimskiej, która pilnie przestrzegała prawa mojżeszowego. Barnaba po raz pierwszy wprowadził Pawła do gminy żydowskiej. Obaj Apostołowie bronili tam swojego kierunku działania wobec nawróconych z pogaństwa. Ich stanowczymi przeciwnikami byli natomiast nawróceni Żydzi. Sprawę rozstrzygnął na korzyść Barnaby i Pawła św. Piotr, a poparł go św. Jakub Młodszy. Ustalono, że wolno nawracać pagan, kiedy w danym mieście Żydzi nie przyjmą nauki Chrystusa Pana, oraz że nawróconym z pogaństwa nie należy narzucać obowiązku zachowania prawa mojżeszowego.

Barnaba zamierzał wraz z Pawłem udać się w drugą podróż misyjną. Doszło jednak do konfliktu, gdyż Paweł stanowczo sprzeciwił się, by w tej podróży brał udział również Marek, który w czasie pierwszej wyprawy samowolnie ich opuścił. Barnaba w tej sytuacji wycofał się i powrócił z Markiem na Cypr, gdzie kontynuowali pracę apostolską. Odtąd giną wszelkie informacje o Barnabie. Według podania miał pozostać na Cyprze jako pierwszy biskup i pasterz tej wyspy. Miał także działać w Rzymie, Aleksandrii, Mediolanie. Około 60 r. na Cyprze, w mieście Salaminie, poniósł wedle tego przekazu śmierć męczeńską przez ukamienowanie. Jak mówi podanie, za cesarza Zenona w roku 488 odnaleziono relikwie św. Barnaby. Miał on na piersiach Ewangelię św. Mateusza, którą sam własnoręcznie dla swojego użytku przepisał.

ST. BARNABAS—JUNE 11

was born in Cyprus to a Jewish family from the tribe of Levi. His proper name was Joseph, but the Apostles nicknamed him Barnabas. According to Clement of Alexandria and Eusebius Barnabas, he was to belong to the group of 72 disciples of the Lord Jesus. He was a relative of St. Mark the Evangelist, therefore St. Paul calls him the Evangelist's cousin. Barnabas, probably together with St. Paul, he came to Jerusalem to deepen his knowledge of the Mosaic religion at the feet of Gamaliel, a famous rabbi - a Jewish scholar. In these words, the Acts of the Apostles introduce us to the circumstances of the beginning of his activity. "Joseph, called Barnabas by the Apostles, that is, Son of Consolation, a Levite from Cyprus, sold the land he owned, and brought the money and laid it at the apostles' feet."

The seriousness he took among the Apostles is evidenced by the fact that it was Barnabas who took St. Paul after his conversion and only with Barnabas Paul could go to the other Apostles. Together with St. Paul Barnabas went to Antioch, where they won a great number of believers for Christ. It was 42 years after the birth of the Lord Jesus. Barnabas and Paul first directed their teachings to the Jews. But when they rejected them, they went to the Gentiles. However, in order not to alienate the neophytes, no obligations of the Mosaic law were imposed on them, but only required to bear witness to Christ by being baptized and living the Gospel. However, the news of this reached the Jerusalem community, which diligently obeyed the Mosaic law. Barnabas introduced Paul to the Jewish community for the first time. There, both Apostles defended their course of action against pagan converts. Converted Jews, on the other hand, were their staunch opponents. The case was settled in favor of Barnabas and St. Paul. Peter, and St. Jakub the Younger. It has been established that it is permitted to convert pagans when the Jews in a given city do not accept the teachings of Christ the Lord, and that pagan converts should not be made obliged to observe the Mosaic law.

Barnabas intended with Paul to go on a second missionary journey. However, a conflict arose, as Paweł strongly opposed that Marek should also take part in this journey, who during the first expedition had left them arbitrarily. In this situation, Barnabas withdrew and returned with Mark to Cyprus, where they continued their apostolic work. From then on, all information about Barnabas is lost. According to the legend, he was to remain in Cyprus as the first bishop and shepherd of this island. It was also supposed to operate in Rome, Alexandria and Milan. According to this account, around 60 in Cyprus, in the city of Salamis, he was martyred by stoning. According to the legend, during the reign of Emperor Zeno in 488 the relics of St. Barnabas. He had the Gospel of St. Matthew, which he himself rewrote for his own use.

A Eucharistic Congress on the Promises of Christ

I AM

A BEACON of HOPE

God, present in the crashing waves — this is the gift of the Incarnation.

Not distant or abstract, but the Maker of the universe, dwelling among the broken, shining light into darkness. Through His Cross, Resurrection, and Altar, hope is more than a sentiment — it changes how we live.

The light of hope is calling — let it in.

Join us for the 2025 I AM Eucharistic Congress.

October 17-18, 2025
Christ Cathedral
Garden Grove, CA

DR. EDWARD SRI FR. GREGORY PINE, O.P.

NATIONAL EUCHARISTIC REVIVAL
DIocese of Orange

FR. RICKY MANALO, C.S.P. TIMMERIE MILLINGTON

RCBO.ORG/CONGRESS

WITH A WORD, HE CALMS THE SEA.

Sr. M. Amadeo, RSM	Anita and Mike Gilkey	Jarrod Pavlak
Zofia Adamowicz	Brooklyn Hamsley	Mirosława Pawełczak
Karen Arandoña	Todd Hill	Anthony Palermo
Rachel Arandoña	Tot Hoang	Jan Piwko
Kyle Ardando	Dick Hoffman	Francis Ports
Sarah Arrizon	Jackie Hoyt	Benito Ramirez
Andrzejek&Michael Ashline	Andrzej Hulisz	Jerry Ramirez
Avalon Asgari	Marlena Hulisz	Lourdes Rey
Ewa&Roman Auksztulewicz	John Ibarra	Inka Rezler
Elżbieta Babińska	Josephina Iearra	Joan Ritchie
Anna Bagnowska	Jadwiga Inglis	Mickie Rizutto
Wiesława Barr	Leonard Jakubas	Carlene Romeo
Jamie Barrett	Renee Jarecki	Robert Rosecrans
Lois Barta	Ania Karwan	Henryk Ruchel
Pilar Bascope	Katarzyna Gaska	Elżbieta Rudzińska
Igor Bijan	Larry Klementowski	Veronica Sequi
Ronald Brochinsky	Kimberly & Family	Debra Shawman
Paul Budai	Zbigniew Kostecki	Barbara Sivecki
Charlotte Frances	Anent L.	Maria Sowa
Gregorio Cabotaje	Mary Laning	Jean & Mike Speakman
Edward Cacho	Danuta Łabuś	Matt Starbuck
Dora Carrillo	Monique Chmielewska	Mary Strazdas
Peter Camacho Family	Lehman	Adrienne Swinford
Jean Carter	Olli Marban	Halina Szmith
Ashley&Connor Cooper	Marian Marek	Grace Teodors
Lacie Cooper	Anthony Martinez	Teresa Turek
Gina Cruz	Antoinette Martinez	Unborn Children
Jadwiga Cywińska	Amber Matrauga	Kelsie Wagner
Sylvia Derby	Gail Morganti	Charlene Web
Adam Dolewski	Jarosław Musiał	Bernadette Westphal
Zdzisław Dolewski	Irene Nielsen	Alicja Wilczyńska
Joe Doud	Monica Nava	Patricia Yochum
Mieczysław Dutkowski	Gloria Norton	Janina&Henryk Żelażewscy
Jacek Dzimski	Jerry Nicassio	Bogusia Zientek
Edmund F. Dzwigalski	Andrzej Niedojadło	
Grzegorz Gąska	Jacek Ozimski	

SAINTS AND SPECIAL OBSERVANCES

Sunday:	St. Hedwig the Queen
Monday:	St. Ephrem, Deacon and Doctor of the Church
Tuesday:	St. Timothy
Wednesday:	Saint Barnabas, Apostle
Thursday:	Bl. Antoni Nowowiejski, Bishop and companions, martyrs
Friday:	St. Anthony of Padua, Priest and Doctor of the Church
Saturday:	Bl. Michael Kozal, bishop and martyr
Sunday:	St. Alice

RECYCLING PROGRAM

The Knights of Columbus Council #9599 will have their next recycling drive on **June 14th and 15th** before and after all the Masses. The Knights will accept **aluminum** beverage cans, **glass** and **plastic** water and beverage bottles. A recycling station will be set up in the south-west corner of the main parking lot. A Knight will be there to direct and help with your load.

A VOCATION VIEW:

The disciples of Jesus made bold proclamations through the promptings of the Spirit. What is the Spirit prompting you to do? Be courageous and act on it!

DIVINE WORD MISSIONARIES- SISTERS SERVANTS OF THE HOLY SPIRIT
800-553-3321

Curtis Horner, GK
714-401-8191

Jerry Labuda, PGK
(714) 458-5382

Joe Kozak
(714) 746-0922

Joe Antognini GK
916-607-4640

Hugh Wood, PGK
714-768-3545

Pentecost		
Sat 6/7	8:00 am	First Saturday Devotion Mass
	4:00 pm	For Tony and Barbara Krawczak on their 69th wedding anniversary from the Krawczak family
Sun 6/8		
9:00 am	+Nancy Ann McGinnis from her family	
	+Esperanza Diaz and +Ivan Alonso from their family	
10:30 am	+Joanna i +Julia Koenig w 10 rocznicę śmierci od męża i ojca Andrzeja	
	+Joe Sowa od rodziny Guz	
Sat 6/14	4:00 pm	For the intention of the Polish Center Community
Sun 6/15	9:00 am	+Nancy Ann McGinnis from her family
	10:30 am	+Coleen O'Donaghue w 4 rocznicę śmierci od przyjaciółki Anny +Roman Kuś w 104 rocznicę Powstań Śląskich od wuzek Grażyny
Corpus Christi		
Sat 6/21	4:00 pm	+Barbara Woolfolk from her family
Sat 6/22	9:00 am	+Nancy Ann McGinnis from her family
	10:30 am	O Boże błogosławieństwo i opiekę Matki Bożej dla Artura i Adrianny Prejna w 15 rocznicę zawarcia Sakramentu Małżeństwa od rodziców +Eugeniusz i +Helena Cabaj w rocznicę śmierci od córki z rodziną Za wszystkich zmarłych z rodzin Polewczyk i Bagnowkich od rodziny Lis

CENTER MEMBER PHOTO BOOK

Our Center Office is collecting signups for those center members who would like to have their portraits taken for a center photo book. Please visit the office if you are interested.

ZDJĘCIA CZŁONKÓW OŚRODKA

Nasze biuro zbiera zapisy od członków ośrodka którzy chcieliby mieć zrobione zdjęcia do książki ze zdjęciami. Zainteresowani członkowie są proszeni o zgłoszenie się do biura ośrodka.

THANK YOU/DZIĘKUJĘ FOR YOUR GENEROSITY

First	Second
05/24 & 05/25/2025	\$6,312.00
\$643.00	
God bless for your generosity!	

PASTORAL SERVICES APPEAL

Our faith. Our future.

PSA UPDATE

As of this week 71 families and organizations have joined our Diocesan PSA program for 2025 and have pledged \$27,658.

Bóg Zapłać za Hojność-God Bless for your generosity

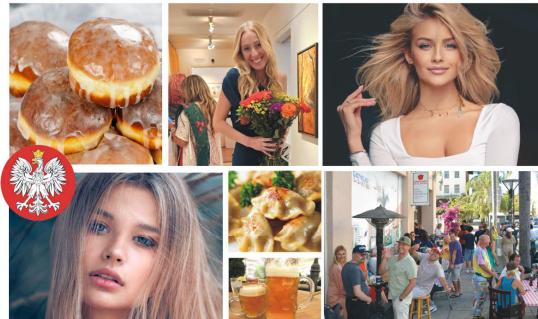
Director:	<i>Fr. Zbigniew Frąszczak, SVD</i>
Deacon:	<i>Dn. Jim Merle</i>
Office Manager:	<i>Kathie Kudlo</i>
Secretary:	<i>Iwona Zajkowska-Kubat</i>
Office Hours:	
Tue/Thu	12:00 noon—4:00 pm
Sat	12:00 noon—4:00 pm
Sun	9:30 am —2:00 pm
<i>Baptisms, Marriages, Funerals by appointment</i>	

Polish Day in LA

JUNE 21st

Art District, Long Beach
117 Linden Ave, LB, CA 90802

2 - 10 pm

Celebrating Polish-American Heritage

This event is organized and sponsored by Polish-American community, American and Polish volunteers and welcomes everyone to join the celebration!

HELLADA

I WAIT FOR SOULS

Oh, how painful it is to Me that souls so seldom unite themselves to Me in Holy Communion. I wait for souls, and they are indifferent toward Me. I love them tenderly and sincerely, and they distrust Me. I want to lavish My graces on them, and they do not want to accept them. They treat Me as a dead object, whereas My Heart is full of love and mercy.

(Diary, 1447).

CENTER COUNCIL NEWS

Important! All facilities use at the Center need to be submitted by form and approved with our Office Manager, Kathie Kudlo, at least 1 month in advance!

Wszystkie imprezy w Ośrodku muszą zostać zgłoszone formularzem i zatwierdzone przez naszego administratora, Kathie Kudlo, co najmniej 1 miesiąc przed datą!

FOR INFORMATION ABOUT THIS BULLETIN:

Please call the Center office at 714-996-8161 for Mass Intentions, Pray For The Sick, etc.

Bulletin Editor:

Piotr Czarnecki — czarnept@gmail.com

Mass Schedule:

Saturday Vigil Mass: 4:00 pm - English

Sunday Masses: 7:15 am - Latin

9:00 am - English

10:30 am - Polish

First Friday Masses: 8:30 am - English

7:30 pm - Polish

Confession before each Mass